

[Socialministeren.]

høje Tings Medlemmer, at de stemmer imod det fremsatte Forslag om Udskydelse af Lovens Ikrafttræden.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Boeck-Hansen*): Det røber jo ikke nogen større Interesse for, hvad vi Konservative mener, naar dette Lovforslag først kommer frem i Dag. Det blev indbragt umiddelbart efter, at denne Samling var paabegyndt, og først i Dag er det kommet frem. Forudsætningen for, at Lovforslaget virkelig skulde blive til Nytte, var naturligvis, at det skulde have en hurtig Behandling, men maaske har den højtærede Socialminister haft saa meget at tænke paa netop i Anledning af Loven om Forbud mod Overarbejde, at den højtærede Minister ikke har ment at kunne faa denne Sag behandlet før.

Vi er imidlertid meget glade for, at den højtærede Socialminister dog har faaet Forstaaelsen af, at der var noget godt i vort Lovforslag, idet vi med Glæde konstaterer, at Ministeren har faaet nedsat et Udvalg bestaaende af 2 fra hver Side, 2 fra Arbejdsgiverside og 2 fra Arbejdernes Side, og under Ledelse af en Embedsmand i Socialministeriet. Vi kan jo ikke se nogen væsentlig Forskel paa dette Udvalg og det Udvalg, som vi foreslog nedsat med 3 fra hver Side. Om det nu er 2 eller 3, spiller ikke nogen afgørende Rolle; vi mente, at 3 bedre havde kunnet overkomme dette store Arbejde, navnlig da det berører saa mange forskellige Fag, men vi er tilfredse med, at Socialministeren altsaa i hvert Tilfælde paa dette Omraade har været fuldkommen enig med os i, at der burde nedsættes et Udvalg. Naar Socialministeren før sagde, at det rimeligvis ikke vilde have hjulpet at gennemføre dette Lovforslag, vi havde staaet paa samme Standpunkt Oktober 1938 som Oktober 1937, maa det være, fordi Ministeren ikke har tænkt paa, at vi netop havde foreslaaet et saadant Udvalg, som Ministeren kunde have faaet Lejlighed til at takke for det gode Arbejde, det naturligvis ogsaa under saadanne Omstændigheder vilde have udført.

Det Punkt, der for os er saa afgørende, og hvor vi navnlig ikke er enige med Ministeren, er, hvordan en Lov skal være, før den føres ud i Livet, at man skal være klar over, hvordan Loven egentlig skal bruges, før man fører den ud i Livet. Vi mener, at det er ikke nok at vedtage en Lov og saa famle sig frem og søge at faa

den gennemført paa den bedst mulige Maade. Vi mener, det vilde være rigtigere, om man i rette Tid, før man fører Loven ud i Livet, før man gennemfører Straffebestemmelser o. lign., var ganske klar over, hvordan dette skulde gøres.

Det var man altsaa ikke. Jeg erindrer, at et af Regeringens trofaste Organer, „Ekstrabladet“, udtrykkeligt skrev, at Loven blev ført ud i Livet under ualmindelig stor Forvirring, og at det var under stigende Utilfredshed, Arbejdere og Arbejdsgivere forhandlede. Naar vi derfor i sin Tid fremsatte Lovforslaget om, at man udsatte denne Lovs Ikrafttræden, indtil man var klar over, hvordan man vilde virkelig gøre den, var det netop for at undgaa denne stigende Utilfredshed. Der har man altsaa ikke villet følge os. Man burde maaske have nedsat det Udvalg straks efter, at Loven var vedtaget, og ikke ventet, til den var traadt i Kraft. Jeg mener, man har forsømt noget der; det havde været langt, langt bedre, om dette var sket.

Der har for øvrigt fra Fagforenings-side været rejst det Spørgsmaal, om Forbud mod Overarbejde egentlig var grundlovsmedholdeligt, om dette saadan ganske diktatorisk at tage Retten til Arbejde fra Folk var i Overensstemmelse med Grundloven, og om dette at tvinge dem til at afspadsere var grundlovsmedholdeligt. Nu maa jeg sige, at jeg kan ikke se, at der staaer noget i Grundloven om, at man ikke maa gøre det. Det er jo saa forstaaeligt; for de frisindede Mennesker, der i sin Tid gennemførte Grundloven, kunde ikke i deres vildeste Fantasi tænke sig, at man engang i Danmark kunde komme saa langt ud, at man vilde gøre det til en strafbar Handling at arbejde saa længe, som man havde Lyst til, og gøre det til en strafbar Handling at skaffe Folk saa megen Beskæftigelse, de ønskede. Man har ikke tænkt over dette ved Grundloven, og derfor er det naturligvis ikke grundlovsstridigt. Derimod synes jeg, man kan sige, at det i ikke ringe Grad er naturstridigt.

Det er ikke helt ufatteligt, at Socialdemokratiet støtter en saadan Lov; de har jo aabenbart vildledt Organisationerne paa dette Omraade, og det er jo for saa vidt uheldigt. Mere mærkeligt var det for mig, at det radikale Parti kunde støtte en Lov om et saadant Forbud, men dette Parti indtager jo meget ofte en Dobbeltstilling, som kan forundre Folk. Jeg tænker saa tit paa en Mand, der ser lidt latterlig ud; han vil være moderne og demokratisk og